

Fernetovka

Slávek Janoušek

Hospodský uměl zamhouřit oko
a naše mládí nedal nám znát
když napsal na cejch zkušenou rukou :
"Pánovi Fernet a vám Bechera?!"

Býval jsem tenkrát veselý v jádru
a hořký pití vždycky míval jsem rád,
já byl ten Fernet švihák v tmavém kvádru
do Tebe blázen až na kvadrát

Tys´ byla Becher plesově bílý, melancholická rozněžnělá,
na vlastní kuráž oba jsme pili, protože já chtěl, Ty jsi chtěla
...

Pár bloků dolů, nevzbudit vaše, když nedočkavá srdce běží stovk
u, ó-jé
pak Tvoje ústa potmě jsem našel, spolu jsme pili Fernetovku, ó-
óó

Chutnala´s krásně opojnou chutí, já z Tebe šílel jako malý,
k ničemu jsem Tě nemusel nutit, navzájem jsme se ochutnali...

Pak souseď v chodbě rozsvítil světla,
Ty pod schody jsi na sáňkách už nechtěla být,
Tvá světloplachá touha se lekla,
a pak jsi řekla : "Já musím jít!"

Být tenkrát všechno o trochu jinak mohli jsme spolu dnes někde
pít,
ve čtvrtém járu, měla jsi syna, stačilo jenom nerozsvítit...

Vzala Tě holka ta jarní voda, zbyla´s mi zašedlá na školních fo
tkách
v paměti dodnes krásně to hlodá, jak zvláště chutná Fernetovka
...